चञ्चला (von चञ्चला) n. Beweglichkeit, Wandelbarkeit BHAG. 6,33. चञ्चलानिका (von चञ्चलानी und dieses चञ्चल → श्रीत) f. N. eines Metrums (4 Mal >>>>>> COLEBR. Misc. Ess. II, 160 (VII, 10).

चञ्चलाच्य (चञ्चल + म्राच्या) m. Weihrauch Trik. 2,6,37.

च खु 1) adj. berühmt, bekannt: वार् o (nach der Lesart des Sch.) Вилита.
3,57. Vgl. च खुता, च खु, च णा und श्रत्य च खु. — 2) m. a) Hirsch Çabbar.
im ÇKDa. — b) Name verschiedener (nach dem Schnabel benannter)
Pflanzen: Ricinus communis (एएएउ) AK. 2,4,3,32. H. an. 2,58 (fehlerhaft च ख). Med. k. 5. — तिर्णाउ und नृद्रच छु Rićan. im ÇKDa. —
गोनाडीक (गोनाडीच — नाडीच ÇKDa. nach derselben Aut.) Med. —
c) N. pr. eines Sohnes des Harita Habiv. 758. — 3) f. a) Schnabel AK.
2,5,36.24. H. 1317. H. an. Med. Panéat. I,28.374. 78,19. 79,16. Hit.
43,15. Varàb. Bab. S. 94,39. oyz Kaubap. 8. Auch च खु Vop. 4,31. H.
1317. oyz Amar. 13. — b) eine best. Gemüsepflanze, — च खू, च खुए.
च खुर. कलभी. त्रेत्रसंभव, चीर्पत्रिका, विञ्ञला, सुशाक Rićan. im ÇKDa.
— Vgl. कृष्ठच क्रूत, पूनकच खुका.

चस्त्रा (von चस्तु) f. Schnabel Çabdas. im ÇKDs.

चञ्चता (von चञ्च) f. Berühmtheit: वञ्चन Raéa-Tar. 5,304.

चञ्चपत्र (च॰ Schnabel + पत्र) m. eine best. Gemüsepflanze, = चञ्च f. Râsan. im ÇKDa.

चञ्चभृत् (च° Schnabel + भृत्) m. Vogel Taik. 2,5,37.

चञ्चम्स् (von चञ्च Schnabel) m. dass. H. ç. 185. Han. 56.

चशुर (wie eben) m. eine best. Gemüsepflanze, = चशु f. Riéan, im CKDs.

चञ्चरी (vom intens. von चर्) adj. stets übend: पुरायचञ्चरी: von Çiva gesagt MBu. 13, 1220.

चञ्चल m. N. pr. eines Mannes, pl. seine Nachkommen Harry, Large. I.123. चुञ्चल ed. Calc. 1466.

चशुमूचि (चशु Schnabel + मूचि Nadel) m. N. eines Vogels, Sylvia sutoria, Taik. 2,5,29. Auch े सूचिक m. H. 1341.

चञ्चू s. u. चञ्चु.

যস্ক্র (von যস্তু) m. pl. N. pr. eines südwestlich von Madhjadeça wohnenden Volkes Varân. Ban. S. 14, 18.

चर्, चैरित sichablösen, absallen: चापचरितकारिं मुखमध्ये तिस्वा स्नापुं भत्तिपतुं प्रवृत्त: Pahkat. 131,1. = भेर् Vop. im Deatup. regnen; bedecken (v. l. für कर्) Deatup. 9,6. — caus. चार्यित abtrennen (auch tödten nach Vop.) 33,47. — Vgl. चल्.

— उद् sich davon machen, verschwinden: सक्सोचचार सैव देवी Buie.
P. 5, 9, 18. — caus. verscheuchen: लोभाम्रयस्तां न शत्रु मचारिष्यति Paiint. 153, 22. उचारिष्यहरूगम् Buie. P. 2.7, 28. येनाङ्गुष्ठेन पदा दशकं- घरेंग योजनायुतायुतं दिग्विजय उच्चाटितः 5,24,27. भृत्यादीननिष्ट्रविद्वयभा-षणताउनादिना नोच्चारयेत् Sch. zu KATJ. Ça. 4,12, 24. उच्चारनीयः कर्-तालिकानां दानादिदानों भवतीभिरेषः (क्ंसः) NAISB. 3,7. तिमिरप्राग्भारमु-च्चारयन् BBARTR. 3,1. — Vgl. उच्चारन und चत्.

चर in क्रम ° s. Ind. St. 3,231. fg.

चटका 1) m. a) Sperling AK. 2, 5, 18. H. 1331. MBH. 12, 9317. HARIV. 1136. नर्शटकावहर्ह्श वर्गित्स्स्म् Suga. 2, 155, 9. 153, 6. 225, 21. 507, 3. Pańkat. 80, 5. 94, 1. Varàh. Bru. S. 75, 7. 87, 1. — b) pl. Spitzname der Schüler Vaiçampåjana's (v. l. für चर्का) Vâju-P. in VP. 280, N. 4; vgl. तेतिर्ध. — c) N. pr. eines Dichters Riga-Tar. 4, 496. — 2) f. चटका a) Sperlingsweibchen gaṇa ऋतादि zu P. 4, 1, 4. विप्रकादि zu 7, 3, 45, Vårtt. 6. Vop. 4. 6. AK. 2, 5, 18. H. 1331. Pańkat. 80, 10. 94, 5. — b) ein junges Sperlingsweibchen P. 4, 1, 128, Vårtt. 2. AK. 2, 5, 18. H. 1331. — c) Turdus macrourus (s. एटामा) Ragan. im ÇKDr. — d) = चटकाशिर्म् die Wurzel des langen Pfeffers Nârajanakakakav. zu AK. 2, 9, 111. ÇKDr. — 3) f. चटिका a) = चटका a. Halâj. im ÇKDr. — b) = चटका d. ebend. und Ratnam. 99. — Vgl. चिच्चका, चटकायन, चटिकाय, चटिका. — चटकाशिर्म् (च॰ + शि॰) n. die Wurzel vom langen Pfsffer H. 421. — Vgl. चटिका॰.

चटिका f. = चटकाका P. 7,3,46, Sch. Vop. 4,7.

चरचरा onomatop. vom Geklirre der Waffen, Geknister des Feuers, Gerassel eines heftigen Regens u. s. w.: ्शब्द MBH. 1,7110. 3,1607. 10980. 4,1904. 7,5743.6665.8092. 9,1249. Märk. P. 8,114.

चरचराप् (von चरचरा), ्यते knistern: इत्रमुक्तेन चान्नेन भृशं चरचरायते Suca. 2,245,20. वक्की निप्तम्र वालग्रीत्किचिग्रस्यरायते Buoéa im ÇKDa. unter चामर्. तिलसिद्धार्थकादीनिर्त्तर्चरचरायितान् (im Feuer) Dagar. 168,11. Wilson: crushed or crumbled, indem er das Wort auf चर् zurückführt.

चरचरायन (von चरचराय) n. dds Knistern Suga. 2,2,3.

चरिका s. u. चरक.

चित्राशिर्म् (च॰ + शि॰) n. die Wurzel des langen Pfeffers AK. 2, 9,111. Nach BHAR. auch ेशिर् m. ÇKDR.

चुँ Un. 1.3. gana सिध्मादि zu P. 5,2,97. 1) eine artige Rede, m. Med. t. 13. n. Un. 1.3, Sch. Taik. 3,2, 19. H. 264. an. 2,89. m. == वर्णन Lob Taik. 3,3,96. चुकार als Erklärung von चतुर geschickt, verschmitzt H. an. 3,553. Vgl. चारु, चार्. Nach Wilson m. auch: scream, screech. — 2) Bauch, m. Taik. 3,3,96. Med. n. H. an. — 3) eine Art Sitz bei den Asketen, m. Med. n. H. an. २भेचरम् Gobh. 3,6,19.

चटुलें gaṇa सिटमारि zu P. 5,2,97. 1) adj. a) zitternd, beweglich, unstät, unbeständig H. 1455. त्रासातिमात्रचटुले: — नेत्रे: Rage. 9,58. Riéa-Tar. 4,152. Megh. 107. शक्तर 41. वित्ता 72. ेप्रमृत् Amar. 71. von einem unbeständigen Liebhaber 14. — b) artig, fein, zierlich, == शोभन Uṇ. 1,96, Sch. ेवस्त Carriç. 1,27. Gir. 10,9. Vgl. चटु. — 2) f. ह्या Blitz Garabe. im ÇKDr.

चुह्लाल adj. sich zierlich bewegend, = चारुलोल Hân. 219. Viell. verdorben aus चर्ललोल.

चण, चैंपाति geben (nach Andern: gehen; verletzen) Dearup. 19,34.